

NOVA DOMOVINA.

STEV. 109.

CLEVELAND, OHIO, V PETEK, 19. APRILA, 1907.

LETTO IX

MESTNE NOVICE.

LE ZA "SPAS."

Je streljal Josip Zidar na svojo ljubico.

Pred sodnikom Strimple se sedaj obravnava slučaj Josipa Zidara. Mladi mož, ki je prišel pred 5 leti v Cleveland je delal cel čas na enem in istem prostoru. Zaljubil se je bil v Marijo Novakovo, ki mu pa baje ljubezni ni vraca, kajti opetovana mu je izražala, da se z njim ne poroči.

Tako je bilo tudi na velikonočno nedeljo. Zidar je na to potegnil revolver in izstrelil na Marijo dva strela, ki pa jo nista zadevala.

Pred izpravevalnim sodnikom je Zidar izjavil, da je streljal na njo le za "spas", ne pa iz morilnega namena. Če pride ta stvar pred poroto se bode danes odločilo.

Sodišče je spoznalo Josipa Zidara krivim, da je z morilnim namenom streljal na Marijo Novak. Radi tega pride pred veliko poroto.

Lake Shore Electric je danes pričela voziti po poletnem voznem redu med Clevelandom in Lorainom. Mesto, da bi kare vozile iz Square vsako uro, bodo od sedaj naprej vozile vsake pol ure.

TUDI VPRAŠANJE O RAZOROZITVI.

Vsi dan imajo sodniki pri policijskem sodišču priliko e-nega ali več obdolžencev obsodit, ki brez dovoljenja in skrito nosijo strelno orožje.

Povečinoma so Italijani, ki so zelo zaljubljeni v ta šport in imajo navado, da pri vsaki prilikai takoj rabijo revolver ali bodalo.

Posledica temu je — da taki revolver junaki predsedijo potem nekaj mesecev v prisilni delavnicai.

Vendar ne samo Italijane, pač pa tudi druge zadeva vprašanje o razorozitvi, kajti tudi drugi porabljajo pihalnice ob raznovrstnih prilikah. Se nam je v spominu slučaj, ki se je nedavno pripetil v našem občizu, ko je nekdo po nepotrebni rabil strelno orožje. In tudi dotični bi moral zapasti postavni kazni, ker je brez dovoljenja in skrito nosil in rabil orožje. Tukajnji Herold piše pod naslovom o razoroziv:

"In če se zasleduje policijska poročila zadnjih tednov, se mora priti do mnenja, da oblasti ne postopajo zadosti ojstro, da bi takemu hudodelnemu neredu napravilo konec."

K temu tudi mi potrijujemo in pristavljamo da je res, da oblasti ne postopajo zadosti ojstro, da bi takim ljudem, ki se ravno proti temu pregrše, dalo take lekcije, da bi jim za vedno prešlo veselje do strejanja, to pa naj si bode kjer si hote, da tudi iz farovžev.

VISOKE ZAHTEVE.

Concan zahteva \$448.473.

Kratko pred poletnem včeraj je predsednik Municipal Traction družbe pisal Cleveland Electric družbi in ji nameran, da zahteva za progo Quincy in Central pocestne železnice \$448.473. V tem je zapadena cena za vse proge, tracne, poslopija družbe, ki se nahajajo na tej progi. Tudi tiskanje je v tem, ker je po mnenju družbe družina last.

Kupnine mora biti plačena do 23. aprila in če se ne oglaša tega časa nobeden kupec, bo sedanja lastnica pričela progo razdirati.

— V nedeljo popoldne ob 3h bo velič, g. Rev. I. M. Koudelka z velikimi slovesnostmi položil ogledni kamen za novo šolo v poljski župniji Sv. Stanislava, v Newburgu kot škofov namestnik. Poljaki delajo najširše priprave, da bodo tega veleč, gospoda sprejeli s toliko slovesnostmi, kakor se spodobi tako blagemu in plenitemu gospodu, kakor je ravno veleč, g. Koudelka. Skoro do mesta mu bodo šla vsa društva s svojimi zastavami nasproti, posadili ga bodo na slavnostni voz in ga tako upeljali v svojo župnijo.

To župnijo, kakor znano, je moral škof Horstman izročiti franciškanom, ker je v njej prejšnji duhovnik naredil silnega homatija, kakoršne imamo pri nas sedaj, da so jo rešili, da ni vsa fara odpadla od vere. Ta fara sedaj vrlo lepo napreduje. Trije franciškani jo oskrbujejo in delajo z vso vmeno za ljudstvo in za Boga, ne pa za lastni žep. Ljudstvo jih ljubi in spoštuje. Ker vidi v njih pravje Kristusove namestnike in svoje prijatelje. In pri nas, ali bi se ne moglo isto zgoditi? — — —

— Kakor smo že poročali, da je umrl v mestni bolnici rojak Jožef Papež, 42 let star po domače Godec, za jetiko. Doma je bil iz Žužemberka, kjer zapušča ženo. Umrl je nepreviden. O njem smemo pač reči. Kakoršno življenje taka smrt. Nesrečna pijača! Ker ni imel ničesar svojega in tudi ni bil v nobenem društvu, dasi je bil 17 let že v Ameriki, nabrali so rojaki potrebovno sveto, da so ga po katoliško pokopali. Župnik Rev. K. Zakrajsek ga je pa zastonj pokopal in maševal zanj, N. v. m. p!

To je v 14 dnevih že tretji slučaj, da umrl rojak ni bil v nobenem društvu. To je silna, da skrajna lahkomislenost. Prilikih podpornih društvih, kateri imamo, pa ne vidi udaka, koga izmed njih, to je vredno, da se obsoja. To je tudi zloraba nismiljenosti rojakov, ki morajo dajati zanj, da se vsaj pokoplje kot človek. — — —

Toraj rojak, če že nini vsaj v enem društvu, ne edlašaj več! Ne vemo ne kdaj, ne kje nas smit čaka!

ZELEZNICE NA ZEMLJI.

Razvoj železniškega omrežja na naši zemlji vzbuja vedno večjega zanimanja potovanja željnega človeštva.

Prvo vlogo igrajo v tem Združevne, ki imajo večjo železniško progo, kakor cela Evropa in dve petini celega železniškega omrežja na svetu.

Železniška proga po celem svetu se raztega na 886.000 kilometrov, od katerih je bilo v prvih petletnih 20 stoletja na novo sezidanih za 95.000 kilometrov.

Od petih delov sveta ima kakor rečeno največ železnic Amerika in sicer za 450.000 kilometrov dolgo progo in od teh odpadejo na Združene države 344.000 kilometrov.

Na drugo mesto pride Evropa, ki ima za 305.407 kilometrov. Avstralija ima 27.000, med tem ko ima Afrika samo 26.000 kilometrov.

Avstrija sama na sebi ima 39.000 kilometrov proge, med tem ko ima Velika Britanija samo 36.000 kilometrov dolgo progo.

Odpolanci imenovan.

MANAGUA, Nicaragua, 17. aprila. — Jose Dolores Gomez, minister zunanjih zadev v Nicargui je imenovan izvarenim odpostolnikom za v Amano, da vrči mirovni konferenco. Poda se z bojno topničarko "Boston" na določeni kraju.

IZ DRŽAVE.

KAKOR V ROMANU.
Nočen prigodek cincinnatskega zdravnika.

RAZNO IZ OHIO.

V torek ob 1. utri po polnoči je obstal pred stanovanjem dr. Karola H. Ackley na 14. vzh. 7. cesti v Cincinnati neki avtomobil iz katerega sta izstopila dva moža in se podala v urad zdravnika ter ga prasala če bi ne hotel priti k človeku, kateremu se je pripetila nekaj nezgoda in ko je zdravniki temu pritrtil so mu zavezali oči in ga odpeljali z avtomobilom. Zdravnik Dr. Ackley ni vedel kod se vozi, ker so z vožnjo križali tja pa sem. Konečno so pa dosegli do cilja in peljali zdravnika v elegantno stanovanje, kjer je našel nekega gospoda, ki je imel zelo hudo vrezo na vratu. Zdravnik je rano spral in obvezal. Nato so zopet zdravniku zavezali oči in ga odpeljali domov.

Hiroko je isti došpel na dom in obvestil telefonično policijo, ki pa ni do sedaj še nici zasedila.

— Iz jetnišnice v Coshonton je poškušalo pobegniti večjetnikov kar so pa šerifi se pravočasno zapazili.

Neki jetnik je bil tako nepreviden, da je zgubil pismo v katerem je pisal svojemu bratu, da naj mu preserbe nekaj žag in pil, da prezaga križe pri oknu in potem pobegne.

Seveda se bode sedaj poskrbelo, da se jetnikom želja ne spolni.

— Cuden slučaj delavnosti in življenosti se je pojavi v Marysville na 38letnemu Edwardu Jones.

Delan je že osem noč in dan brez prenehljaja in vse kar je napravil je na osmi dan uničil.

Ker kaže tó, da ni pri zdravi pameti so ga poslali in opazovali.

— Geo. Spolman iz Cleveland je bil od porote spoznan krim, da je kot agent Big Four železnice v Milfordu neveril neko svoto. Kazenski razpravi je prisostovala tudi njegova soprona, ki svojega moža že tri leta ni videla, v kateri dobi je ravno predsedel triletno jeto. Sedaj bode zopet obsojen v prisilno delavnico.

— Oskar M. Arnold 71letni najbogatejši meščan v Mt. Vernon se je v torek po popoldne ustrelil. Uzrok samoumora je nezdravljiva bolezna.

— V torek je v Berlin Heights umrl najstarejši meščan tega mesta in sicer 98letni Watermann Fisk.

— Josip W. Crmelius, ki čaka v ječi v Columbusu svojega usmrtnega, ker je bil radi umora obsojen na smrt, zahteva sedaj obnovitev procesa, ker se je v sodnih aktih zapisalo ime umorjenec "Estelle" mesto "Zetella".

— Avstrija sama na sebi ima 39.000 kilometrov proge, med tem ko ima Velika Britanija samo 36.000 kilometrov dolgo progo.

Odpolanci imenovan.

MANAGUA, Nicaragua, 17. aprila. — Jose Dolores Gomez, minister zunanjih zadev v Nicargui je imenovan izvarenim odpostolnikom za v Amano, da vrči mirovni konferenco. Poda se z bojno topničarko "Boston" na določeni kraju.

— Odpolanci imenovan.

— Pet řetev hudožnih železniških roparjev.

— ST. PAUL, MINN., 16. aprila. — Oriental ekspresni vlak od Great Northern železniške družbe je v bližini mesta Bartlett N. Dak, skočil s tira.

Pet oseb je bilo na mestu ubitih in 25 hudo ranjenih.

Zeleniški uradniki zatrjujejo, da so železniški roparji spravili vlak s tira. Med mrtvimi in ranjenimi je tudi pet otrok.

Slovenci v Ameriki

CHISHOLM, MINN. — Prihodnji teden, t. j. od 24. do 27. t. m. se vrši v City Hall velik bazar v korist cerkve sv. Jožefa, Radodarne gospe in gospodine so v ta namen darovali obilo stvari ki se bodo prodajale na tem bazaru, kar pa čez teden ostane se proda v soboto dne 27. t. m. na dražbi. Marsikateri bode tu koristno stvar kupil po ceni a v zvesti si bo doli, da s tem podpira cerkev.

V soboto večer se izroči lepa zlata ura z diamantom isti gospodinji, ki je nabrala za bazar največ denarja.

Vabim toraj v Slovence in Hrvate na Chisholm in okolici Hibbingu, Evelethu, Biulu in Virginiji, da se polnostevelno udeleže tega bazara.

Rev. John Tscholl,

ZAHVALA.

Dne 7. t. m. je bil v Newburgu po smrti povozen od bratovlaka 19 let star Ignacij Pačev, doma iz Korinjske, fara Krka na Dolenjskem.

Bil je edini sin matere vdove, ki biva v starem kraju.

Ker ni bil pri nobenem podporinem društvu smo se mogli obrniti do usmiljenih srce naših rojakov, da so prispevali za pogreb. Vsi skupaj so darovali \$60.

Vsem onim, ki so v ta namen darovali, izrekam tem potom najsrcejšo zahvalo. Bog jim povrni. Srca hvala tudi gg. Ivanu Šircelinu in Ivanu Zavodniku, ki sta prispevala nabolj.

Joe Nose.

ROOSEVELTOV STRIJC-NIK UMRL.

Bil je generalni konzul v Bruselu.

WASHINGTON, 15. aprila. — Na državni oddelek je danes dosegli brzovlak, da je v Bruselu umrl generalni konzul George B. Roosevelt, strijnik našega predsednika. Rojen je bil let 1844; odlikoval se je kot vojak v meščanski vojski; nato je bil v večjih mestih konzul in od leta 1889. generalni konzul v Bruselu.

NAŠE POSREDOVANJE.

Predsednik Roosevelt, hoče napraviti mir v osrednji Ameriki.

SAN SALVADOR, 18. aprila. — Predsednik Roosevelt je brzovljal predsedniku Figueroa iz Salvađorja in ponudil, da hoče napraviti mir med četami Salvađorja in Guatemale, ki se zbirajo ob meji.

HAZLETON, PA. — Tukaj so poskušali umoriti Rev. Matija Jankola, duhovnika občine sv. Jožefa, slavonske cerkve.

Pred verando njegovega stanovanja je nekdo podložil dinamit, ki se je tudi razstrelil. Cela sprednja stena se je podrla in vse šipe so bile razbiti. Duhovnik je pa postal nepoškoden.

Ze dalj časa vladojo v občini nemški, ker so se člani iste razdelili v dve stranki, ki se ena proti drugi zelo hudo bojuje.

TRISTO MRTVIH.

Zrte zadnjega potresa v Meksiku. — Čudežna rešitev.

CITY OF MEXICO, 18. aprila. — Z vsakim poročilom, ki dospe iz notranje dežele je bolj jasno koliko gorja in škode je povzročil zadnji potres. Se včeraj so v nekaterih mestih čutili potresne sunke.

Stevilo mrtvih znaša 300, a ranjenih pa čez 600.

Zelo čuden slučaj rešitve se je pripetil v Santa Julia. Tam je otročica izgojevalnica v kateri je čez 100 gojencev, ki so bili v postelji ko se je prišel prvi sunek.

S 35 otroci se je predstojnik posrečilo priti na prosto. Komaj je bil zunaj se podre celo poslopje. Vsak je mislil da so vsi otroci ubiti. Srčni možje so razmetali razvaline in spravili otroke iz njih. Niti eden otrok ni bil ranjen.

V Huamixton se je podrla tamočna katedrala in več oseb je bilo pod razvalinami pokopanih.

RAZNOTEROSTI.

MADRID, 18. aprila. — Španski mornarični minister je naznani, da bo znašal od sedaj naprej več let proračun za mornarico \$16.000.000.

BRUSELJ, 18. aprila. — Belgiski kralj Leopold je včeraj odpotoval iz Nizze v Bruselj, da se udeleži važnega političnega posvetovanja Liberalci in socialisti namerav

NOVA DOMOVINA.
Kataliki dnevnik.
IZHAJA VBAK DAN
tudi ob nedeljah in praznikih
izdajatelj in lastnik:
TISKOVNA DRUZBA.
Urednik: Rajko Feigel.

ZA AMERIKO STANE:
a celo leto \$3.00
ZA EVROPO STANE:
a celo leto \$5.00
Posamezne številke po 10t.

Naročnina in dopisi naj se pošljajo na naslov:

"NOVA DOMOVINA",
6119 St. CLAIR AVE., N.E.
CLEVELAND, OHIO.

Cek in money order naj se naslovoj na

NOVA DOMOVINA

6119 St. Clair Ave.

Grazmni dopisi se ne sprejemajo
dopisi se ne vržejo.

Pri spremembah bivališča prosim:
naročnike, da narično naznani:
polg NOVEGA tudi STARIS naslov

Telefon Cuyahoga Central 7466 W

Telefon Bell East 1485 L.

NOVA DOMOVINA
THE DAILY AND SUNDAY
Published by the
Nova Domovina Printing and
Publishing Company.

Subscription \$3.00 per year.

Advertising Rates on Application.

Entered as second-class matter
date 5. 1908 at the post office at Cle-
veland, Ohio, under the Act of Gen-
eral Congress of March 3, 1879.

83

No. 109, Fr. Apr. 19, '07. Vol. 9.

CERVENI KOLEDAR.

Jezus dobi pastir.
Jan. 10, 11-16

14. Nedelja, 2. povelik.
15. Pondeljek, Helena, kraljica
16. Torek, Turibij, škof.
17. Sreda, Rudolf, muč.
18. Četrtek, Apolonij, muč.
19. Petek, Leon IX., papež
20. Sobota, Marcellin, škof.

Mi in rojaki v Ely?

S kakim veseljem bode vse kdo sprejeli vest, da so Sloveni, bivajoči v Ely, Minn., tako sijajno prodrli pri zadnjih volitvah. Koga bi ne veselil na predek naših rojakov, kdo bi iz sreca ne čestital našim Elyčanom.

In zakaj so pri teh volitvah tako sijajno prodrli, zakaj se sedaj lahko vesele svoje zmag? Zato, ker so složni, zato ker se zavedajo svoje dolžnosti in ne spijo tako, kakor spimo mi clevelandški Sloveni.

Ravno zmaga naših vrilih Elyčanov nam daja povoda se nekoliko o tem baviti, nekoliko pretresovati, zakaj mi v Clevelandu bivajoči Sloveni ne sledimo po oni poti, po kateri so naši rojaci v Ely dospeli do zmage, ki jim zagotavlja ne le napredok — pač pa tudi obstoj. V prvi vrsti vladu med Sloveni v Ely, iona čednost — to je sloga — ki jo pri nas v Clevelandu kaj bričko pogremšamo. Nadalje so isti rojaci željni napredka, med tem ko se mi Clevelandčani prepričamo le osodi.

Politika igra danes na svetu glavno ulogo, s političnim delovanjem se pride naprej — se pride do tega, da se pričnejo tudi drugi narodi baviti z našim narodom, da tudi drugi narodi priznavajo — glej, ta tudi potrebuje svojih pravic." In mi v Clevelandu, mi za politično življenje zaspani Sloveni, se ne brigamo za to, da bi tudi v politiki zavzemali mesta, ki bi zastopala 14.000 v Clevelandu bivajočih Slovenev.

V političnem življenju smo mi skoraj bi rekeli nič. In kdo je krv, da je temu tako? Zabilog mi sami.

Poglejmo druge narode. Manj je njih število, a že imajo povsod več ugleđa. Res imamo tudi mi politični klub, A le malo je istih, ki se za njega zanimajo. In zakaj. Ker smo prezaspani zasedovali edino pravo pot, ki nam je treba v politiki za napredok.

To je bil konec vsega pisma.

začetni boj ni edino sredstvo našemu napredku in razvoju, pa bi se moral obrniti tudi na drugo polje — to je na polje politike — na polje javnosti in ta bi nas potem provedla do tega, da se lahko s posomosozirali na našo zmago.

14.000 nas je — Lepo stevio. A v pravem pomenu besede — potrebne političnemu razvoju ne tvorimo niti stotin te ga števila.

Da skrajni čas je, Odibije naj nam ura zaspanosti. Tudi prisega se bodo kmalo vršile volitve — in kako naj se takrat obnašamo?

Seveda bode poteklo se časa predno se lahko tako počasno kakor Slovenci v Ely, vendar pričnimo s prvim krokom, ki ga treba v politiki. Vsi isti, ki imate pravice do meščanstva pobrigit se, da dobite svoje listine, in potem pa skupno v političnem klubu na delo za naš ugled in napredok.

Lahko bi imeli v mestnem svetu svojega zastopnika. In tak zastopnik bi gotovo tudi bil mož na pravem mestu, ki bi svoj narod vodil naprej, ki bi na to delal, da bi tudi drugim naprednim narodom sledili v politiki — do cilja.

Nic več ne smemo spati, pač pa s podvodenjem močimi stremineti po onem, ki nas provede do take slave, kakor so dospeli naši rojaci v Ely, Minn.

Med tem ko istim iz sreca testimo, vspodbujamo pa naše ljudi k delu do napredka in razvoja.

PISANKE KORENČKOVEGA TOMAŽA.

(Slika iz vojaškega življenja.)

Torek pred velikonočno nedeljo stali smo pri reportu, prvič, za dopust. Da nisem jaz našel milosti, to ni bilo čudno, ker sva si bila z gospodom stotnikom vedno v jezi.

Ali te milosti ni dobil tudi Korenčkov Tomaž in to me je potolažilo. Vzor vojaka-prostača Vam je bil. Malo počasen, kadar je bilo ravno treba, ali vsako nedeljo je imel najsvetlejši gumbe, najboljši ovratnik, čez teden najčistejšo puško, brezmadežno pri vsakojih vizitah.

Na njegovi postelji bi moralo biti helem dnevu z lučjo iskati dlačice, da bi jo odpihnil, in za vsak prašek, prudil bi petek. Da bi videli na polici njegovo obliko, zagotavljam Vas, da ne potegne na potegne s črtalom, ravnejše črte, no bila je ravna črta od vrhne modre suknje do najspodnejših belih hlač. Čemu, zakaj, iz kakšnega razloga ni našel milosti pred stotnikom, ta vprašanja sem premeval v mislih polni glavi.

Korenčkov Tomaž ne pojde na dopust. To je bil čudež, karšnje ga je ni doživel naša stotnica. Spomin na to me se sedaj razgraje tako, da ne morem pozabiti njegovih lesketajočih se gumbov, blesteličnih orla, svito-bele rože, snažne puške itd.

Sam pa je bil poparjen, kar da bi vili varj, miti primere ne dobins za kolico njegove poparjenosti. S težkim trdrom je pogolnil nekaj sož, prisiljeno se vasmehnil, odšel k svoji postelji, potegnil izpod postelje svojo skrinjico, uselil se na njo in podpril z rokama glavo. Mej dnevom se ni nikdar vlegel na posteljo.

Ko so srečnejši tovarisi odšli, odklenil je skrinjico, potegnil iz nje precej čisto polo pačja in zavitek; pri tem delu mu je zopet nekaj sož kamilo na čedno srajco.

Sama sva ostala z bednim Tomičem.

Ležal in pretvarjal sem se že na postelji. Stopil je k meni in me poprosil z malo ihčenim glasom naj mu zapišem nekaj vrstic domov, naj ne pozabijo pisane itd.

Ko sem srečno dokončal pisano na starise, tedaj se mu je debela soža prikradla na rečeno ogreto liee. Se Matevževi Mički piše zraven, da je vočim veselo Veliko noč in dosti pisank, in na koncu:

Kako me srček bolj,

To je bil konec vsega pisma.

Kako so sprejeli doma drobno pismo namesto korenčke, pa bi se moral obrniti tudi na drugo polje — to je na polje politike — na polje javnosti in ta bi nas potem provedla do tega, da se lahko s posomosozirali na našo zmago.

Tako sklepam jaz, iz česa ti moji sklepi, povem pozneje.

V sredo so dobili pismo. V vetrtek so pekli že in odposlali pridajši gnijat, nekaj pomaranč, kakor da bi se v mestu ne doble; pismo, v katerem je bilo nekaj cvenka, pristavili varčilo, naj sam nese v najbljži cerkev vse blagoslavit: v petek je bilo tukaj, Tomaž pa, tedaj že ni bilo. V četrtek pa je ugotovil, da je namreč stotnik povedal, da naj gre le na dopust, da ne pojde pa nikdar več, če se bo še enkrat predzrnil tako slabostrejati, kakor na cvetno soboto. Tomaž doma ali vsaj bližu doma, pisanka v vojašnicu.

"Teh pisank pa že niso znesle naše kure," dejal je na videz mirno, poskusil drugo in tretej jajce ali vseh 50 bilo je istega okusa in trdosti kot prvo. Daniti se mu je jelo v glavi in kaj si je mislil, da je temu vzrok "kurji tat." Molčal je ali strašno se je maščeval. Pokljal je nekaj litrov piva, razdelil svinjino in kolač in gostil vse — razven "kurjega tat." — Ta pa je dva dni klaverno postopal po hodniku in večkrat obiskaval Korenčka, toda brez vspeha.

MALI OGLASI.

Na prodaj je hiša na Kilfoyle St. Spodajnica 5 sob in v prvem nadstropju 4 sobe, ki so popolnoma dobro ohranjene. Najemnina (rent) znaša \$20. na mesec. Natančneje se pozive na 1239 E 60 st.

Na prodaj je izvrstno urejeni saloon in vse pohištvo za osem fantov; najemnina (rent) znaša na mesec \$25. Zraven hiše je vrt za domace pridelke. Natančneje se pozive pri M. Krhin, 342 Reed Street, Milwaukee, Wis.

NA PRODAJ: Hiša z lotom in s cevljarsko trgovino pod zeleno ugodnimi pogoji. Sosebno pripravna za Slovenca. Počasno prijetje na 116 Collinwood, O.

Proda se radi odhoda v stari kraj prav dobro pohištvo za 12 fantov. Več se pozive pri Ivan Orehku, 1374 — E 40th Str. (Case Ave.)

Pozor.

Na prodaj je salon, boarding house in restavrant. Lep zaslužek za pravega moža. Vprašajte ali pisite na Fr. Andrews, 258 ist. ave. Milwaukee, Wis.

Službo dobri dobra kuharica, ki zna opravljati tudi hišna dela. Oglasni naj se na 1121 Addison Rd.

Išče se zanesljiv zastopnik in izobražena gospodična. Delo pri volne trgovini Tedenska plača ali provizija. Samo pismene ponudbe na 6119 St. Clair Ave., Cleveland, Ohio.

Slovenski urad za oddajanje dela, 4923 Broadway.

Potrebujem mož za farme, za dela pri novi železnici i. dr. Oglasite se pri Šimak & Želenka, 4923 Broadway.

POTREBUJEM VELIKO RUDOKOPOV.

Zasluzijo lahko \$20. do \$25. na teden.

Premogokop v Gates Mine, Fayette Co., Pa., so tako bogati na rudi, da ne zadostuje sedanjih 250 delavcev. Družba se mora ozreti po novih močeh.

Rudokopi so suhi in snažni. Premog se nahaja v velikih plasti in se lahko kopije. Veliko delavcev zasluzi v dveh tednih od \$40. do 50. dolarjev.

Plaća se \$1.35, \$1.50 in \$1.60 na sto bušiljev. Vozniki in delavci na cestah pa dobre \$2.25 od tovora.

Stanovanje stane 5. dolarjev na mesec. Hiše imajo lepo ogrojeno dvorišče in v vzhodih je napeljan vodovod. Voda je dobra. Maša se bere vsako nedeljo. Kara vozi do vseh bližnjih mest. Peljite se po Pennsylvania železnici do Uniontown, Pa., ali pa po Monanghela železnici do Brownsville, Pa., kjer dobiti Gates rudnike.

Kako me srček bolj,

To je bil konec vsega pisma.

potem je razrezal potico in kočač, na katerih pa človek z navadnimi zobmi ni mogel veliko opraviti. Boljše vsejedno kot star komis! Svinjino pa je hrani zase, toliko začeljene stvari ni pokusil nobeden.

Cakali smo mi, kedaj pokusi pisanko in dolgo nismo cakali.

Odlučil je lupino, ali ne tako na lahko kakor "kurji tat." Potem je ugriznil v svilen papir, skoč katerega se je vesčim očem svetil komis, a on tega ni zapazil. Ali mej zobmi se mu je zdela pisanka malo pretrda in pregrenka. Tomaž je imel dobre zabe, junaska ugrizne drugi, in odstane.

"Teh pisank pa že niso znesle naše kure," dejal je na videz mirno, poskusil drugo in tretej jajce ali vseh 50 bilo je istega okusa in trdosti kot prvo. Daniti se mu je jelo v glavi in kaj si je mislil, da je temu vzrok "kurji tat." Molčal je ali strašno se je maščeval. Pokljal je nekaj litrov piva, razdelil svinjino in kolač in gostil vse — razven "kurjega tat." — Ta pa je dva dni klaverno postopal po hodniku in večkrat obiskaval Korenčka, toda brez vspeha.

ROJAKI SLOVENCI

naročajte in čitajte novo obširno knjigo „ZDRAVJE“

Novih
50,000
iztisov.

Se zastonj
razdeli med
SLOVENCE.

KNJIGA „ZDRAVJE“

katera je ravno izšla od slavnega in obča znanega

DR. E. C. COLLINS MEDICAL INSTITUTE
Knjiga je napisana: maternim jeziku ter obsegata preko 160 strani z mnogimi slikami v tušu in barvi, iz katere zamore vsaki rojal mnogo koristnega posneti, bodisi zdrav ali bolan.

Ona je najzanesljivejši svetovalec za moža in ženo, za deklico in mladeniča.

Iz te knjige boste razvideli, da je Dr. E. C. COLLINS M. I. edini kateremu je natanko znana sestava človeškega telesa, radi tega pozna vsako bolezni ter edini zamore garantirati za popolno ozdravljenje vsake bolezni, bodisi akutne ali zastarele (kronične) kakor tudi vsake tajne spolne bolezni.

Citajte nekaj najnovejših zahval s katerimi se rojaki zahvaljujejo za nazaj zadobljeno zdravje:

Ozdravljeni: belega toka boičenja v maternici, krizu in želodcu, nereno stolicu in glavobolom.

Spasovani gospod Dr. E. C. Collins M. I. Vam naznamjam da sem popolnoma zdrav in v Vašem presrčno zahvalim za Vaša zdravila ki ste mi pošljili in to Vam rečem, da takoj zdravnika ga ni, kakor ste Vi in Vaša zdravila so res najboljša, ki so mi prav fino nucala. Jaz sem si dosti prizadel pri družih zdravnikih, pa mi niso nič pomagali. Toraj, kateri ne verjam, naj se do mene obrne in jaz mu budem natanko pojasnil, da ste vi res en izkušen zdravnik, da tacega nina več svet.

Ozdravljeni: belega toka boičenja v maternici, krizu in želodcu, nereno stolicu in glavobolom.

Agnes Gačnik R. F. D. z Johnstown, Pa.

Zatoraj rojaki Sloveni, ako ste bolni ali slabti ter Vam je treba zdravniške pomoči in da ne izdajte zastonj Vaš težko prisluženi denar

POSLADNA ZASTAVA.

"Rezika" — je zašepetal bolnika s slabim glasom.

— Kaj zelis, atej? — je prasa poklicana deklica, priskrivši urno k postelji.

— Le kupico vina, dete — le kupico in bode mi bolje!

Rezika ni odgovorila. Povela je glavo in plakala. Oče je to zapazil in stežka obrnil glavo proti očej. — Zakaj plaka, dete? — je prasaš sočutno pozabilo svoje bolečine.

— Gospod doktor je rekel, da bi vas dober živež lahko ohranil, atej — je dejala za malo časa deklica. — Ali kje vseti novce?

— Da, novcev! — je vzdihnil bolnik. — Kaj pa sosedes, Rezika? Morda bi nam še posodile?

Nikdo že hoče posoditi — je odvrnila Rezika. — Prosila sem s sklenjenima rokama; ali zaman.

— Prodajmo torek nekaj, — je svetoval oče s slabim glasom.

— Nimamo nič več, da bi prodali, oče!

Bolnik je umolknil in, obrivši se k zidu, zaril glavo v prepolno pernicu. Hotel se je tako skrit pred bedo, katera je zjala iz vseh kotov po izbi, Rezika je sedela žalostna ob postelji ter vlekla na uno očeteve dihe. Naglo pa ji je umaknila bolest z obličja, — zardela je radost. Hitro je razpela jopic in prinesla z nedra zlat a-mulet na črnom traku.

— Ah, mamica moja! — je šepetalna, poljuje svetinjo. — Pomoreš nam še, ko ležis v grobu! Skoro bi bila pozabila na te.

Deklica je zrla dolgo s tako nežnim pogledom na zlati amulet, kakor bi se le težko ločila od njega. Potem ga je nago snega s traku in zavila v kos papirja. Ročno je potegnila obliko čez svoje revno domače odelce ter se tihega koraka približala postelji. — Spi, atej, je ščnala brzo se vrnem in primešti pomoč in zdravje.

Tiho se je ukradla iz izbe, da bi ne prebudila bolnika, ter hitela na ulico. Tekla je bolj nego šla v Rožno ulico, da bi tam v palači poiskala revezu pomoci. Ali bilo je že prepozno v zastavljalnicu, ki bilo že zaprto. Neka usmiljena žena jo je videla tu stati ter jo prašala, zakaj plaka? Rezika se ji je potožila.

— Uboga mladenka, jo je milovala žena. — Rada bi vam pomagala, ali jaz se za zlato ne zmenim, in že sem se često varala. Toda veste kaj? Idite na trg za jajca — približuje tretji dom od starega sodišča pošašajte po zastavnici gospodu Grunertu. Ta vam posodi kar hovte; ali dolgo tegat tam tam ne puščajte, plačala bi krvave obresti!

Rezika se je kratko zahvalila in že tekla, ponavljajoč ploščico, na kateri je bilo pisano z dosti skromnim pismom: "In-kasso-Geschaef, A. Grunert." Vstopila je v dom, zagledala prve duri, potrka na čakala tesnim srčem. Trkala je v drugo v tretje — nič se ni oglastilo. Konečno si je dala poguma in brez poziva vstopila. Saj je oče doma laktoti umiral.

Prostorna je ta soba, ali z raznimi ljudmi in predmeti, tako založena, da je bilo tu težko spodobno dihati. Po stenah katerim nisi poznal barye, so visele podobe, ure in zrcala v pisani zmesi. Pred njimi so se skupile na obesah obleke s pripeti popisanimi listki, in kamor se je človek obrnil, je zadel ob razne skrinje, toaletne mizice, šivalne stroje in druge manjše kose raznili orodij. Podebe so črne od dima, ure bile žalostno tiho, zrcala se posmivala, prikuvala same mravnice obraze. Z drugačnim tam nikdo ne vstopi. In šivalne stroje, leti tisti živitelji rodin, so stali tu žalostno in negibno. Mnoga deklica, ktera je prej ob njih sedela, si je moralta po izgublju stroja iskati kruha na žalostnih krajih sramote.

Sredi vseh teh dragocenosti je sedel gospod Grunert. Njegovi trikoti prsti, okrašeni s kameni, dverima dočasno prestavili, so slikali o temoti, kakor je bila, velike številke na male, kolekovanje lisi in tke. Po njegovem obličju, razgremem od pljenjskega piva, so tekle male kaplje potu; kdor je e-bogoma pogledal v njegov obraz, bi zmatral gospoda Grunerta, bi občnjega gospoda Grunerta, ali pri temeljitem opazovanju bi poznal v njegovem sivem oku, ki je najrajše s strani gledalo, in av tej ostri poteki okoli stisnjene ustne prečutnega človeka. Ni čudo, kdor živi od tujega potu in tje krv, mora izgubiti svoj čut. To je tako, moja mila! Posojeti ne morem, ali kupim to od vas in dam vam listek, da mesece lahko spet vzamete svoje blago nazaj. Razumete? Čete na to, nikkaka fasona, staraša, je nadaljeval z navadnim grobničkim glasom, — in zlato tudi ne ho pristno — počakajte, ko bi le mogel to odpreti — kdo ve, ali ni notri kos svinca, je mrmral g. Grunert, čude se veliki vazi amuletovi. — Človek naj bi bil uren, kakor lisica s to globo, je šepečal, trude se, da bi odprl amulet. Ni bilo v njem nič, razen minijaturne podobice.

— Dalje! — je dejal potle s suhim glasom, ne da bi še glavo dvignil.

— Milostni gospod, — se je oglasila mala starka, podlavljena mu listek. — Tu-le prosim se za teden potrpljenja!

— A to ste vi? Kaj vam ne pride na misel! Niti za teden, uničili bi nas! — je tarnala starka.

— Kaj uničil? Morem li jaz za to? Jaz vas nisem silil k temu. Ako ne bodo tu novci do pete ure, prodam ga jutri!

— Ali ker vas za Boga prsim. — I pojrite, pa ne zadržujte milostnega gospoda — je odlibila stisko drugo žena, kda bi si naklonila gospoda Grunerta. Kaj jemljite na posodo, ko ne morete plačati?

— Nu, nu vi brezčutna ženska saj vi mi niste posodili nititi belica!

Rezika se je kratko zahvalila in že hitela iz zadušne pisarne.

— Atej bolan, — je govoril g. Grunert pri sebi, kendar je ostal sam v izbi. — Ko bi vas ne poznal, ljubi moj! — V nedeljo mora biti počenje, ko bi trebalo pernicu zastaviti. Tako plačate, kaj ne? — Jaz vas naučim. — Ali ta mala še ni bila tu; sramovala se je! No, se že privadi, — v drugo pride smeleje, da se vščipniti v obraz da bi posodil goldinar več. In v tretje — no kaj! G. Grunert se je zadovoljno posmejal. Nekote je vzel amulet v roko ter ga odprl, da bi vložil številko vašo. Vrag vedi, kaj me je zmotilo, da sem dal na tole osem goldinarjev. No morda pride! — Opazivši podobico jo pristopil bliže svetlik.

— Tiko! Idite se pričkat na trg, ne pa sem! Dalje!

— Milostni gospod, tu žepna ura prosim, le za teden! Je zahtevala zelo žena, ki je prej odbila starko.

— Na teden, kakor na mesec! Toda vi niste prvič tu in dobro veste to! Pokažite! Stara ropotija, dvanajst!

— Prosila bi za Petnajst, — je rō le za teden!

— Sem že rekel! Saj vi za teden ne pridejte in jaz vas ne bom iskal po trgu. Dvanajst in niti vinjarje več! — In za malo časa je dal gospod Grunert že ni dyanjast goldinarjev in listek.

Ta je pobrala črerno novo in nemalim srdom zapäzila škodoželjni posmeh na ustnih proseč starke.

Zamrmlala je gnevno in se nalašč tako tlačila, da bi kdo drug zavzel mesto. Ali starka se je zgrbila zružnila spodaj ter že zopet stala pri skupuhovini mizi.

Milostni gospod, je začela zopet s prosečim glasom, — Kaj torej — počakate še teden? Lepo prosim! In solze so lesketale v očeh.

— Že sem rekel in te sramote si ne naredim, da bi vzel besedo nazaj! Dalje.

Gospod Grunert je razburjen šel nekolikokrat gor in dol po malem prostoru, dihal je nekako težko, ocitno je bojeval težak boj. Naglo se je odločil: vzel je ključe, ognril si plašč in zaklenivši pisarno, hitel na ulico. Urnii korakov je krenil na staromestni trg, kakor bi se mu šlo za obvarovanje tisočev. Ni šel s svojim navadnim važnim korakom, bežal je, da so se ljudje kužoma ozirali za njim.

Pritekel je h krčni, ali zaledal z oči, kako je Rezika, s steklino v roki, krenila za ogel Zelezne ulice. Kakor mladenič je tekel za deklico. Videl jo je vstopiti v hišo. Hitler je za njo. — Ali biva tu mlada deklica Rezika? Ima li bolnega očeta? je prasaš prvega, ki ga je srečal v hiši. — V tretjem nadstropju, — se je glasilo odgovor, in gospod Grunert je brez zahvale zletel po stopnjicah navzgor.

— Lejte — je mrmral vprasanec, — ta kupuje že tudi žensko kraso. Prokleti skopuh!

Gospod Grunert ni slišal.

Sunil je duri ubožne izbe. Rezika je stala o postelji ter ni zapazila, da je g. Grunert vstopil.

— Atej, nesem ti vina! — Atej, spij! — Nesem ti vina in primem ti audi jedila — jima-

prosim, kolikor možno mnogo, Atej je težko bolan, potrebuje dobre hrane!

— Prav, prav, vemo to! Ni s čim kupiti v nedeljo gosi ali račice! Kaj mi to mari. Ako je reč dobra, kupim jo!

— Ne kupit, gospod, je začela deklica ter prestrasena segla po dragotini. — Je to sposmek po mamicie, ali rada bi se na to zadolžila.

— Aj — vi še niste bili tu? je zaprašal Grunert ogledavši se zgrudilo na postelj. — Moj atej, ti vendar nisi umrl?! Prebudil se, odprti oči, poglej name. Zopet ozdraviš nesem ti pomoč, nesem ti lek. — Bila sem dolgo proč, ali ne morem za to! — znova je prijela očetovo roko, dotaknila se obličja — ali zaman. Ni ga vzbudila.

Gospod Grunert je dospal istek. Enega je dal osebi, stojec pred njim, drugega vložil v škatljico in tretjega pripel z iglo na suknjo, ktero je vrgel na hrbot ne velik knp drugih oblik.

— Dalje! — je dejal potle s suhim glasom, ne da bi še glavo dvignil.

— Milostni gospod, — se je oglasila mala starka, podlavljena mu listek. — Tu-le prosim se za teden potrpljenja!

— A to ste vi? Kaj vam ne pride na misel! Niti za teden,

uničili bi nas! — je tarnala starka.

— Kaj uničil? Morem li jaz za to? Jaz vas nisem silil k temu. Ako ne bodo tu novci do pete ure, prodam ga jutri!

— Ali ker vas za Boga prsim. — I pojrite, pa ne zadržujte milostnega gospoda — je odlibila stisko drugo žena, kda bi si naklonila gospoda Grunerta. Kaj jemljite na posodo, ko ne morete plačati?

— Nu, nu vi brezčutna ženska saj vi mi niste posodili nititi belica!

Rezika se je kratko zahvalila in že hitela iz zadušne pisarne.

— Atej bolan, — je govoril g. Grunert pri sebi, kendar je ostal sam v izbi. — Ko bi vas ne poznal, ljubi moj! — V nedeljo mora biti počenje, ko bi trebalo pernicu zastaviti. Tako plačate, kaj ne? — Jaz vas naučim. — Ali ta mala še ni bila tu; sramovala se je! No, se že privadi, — v drugo pride smeleje, da se vščipniti v obraz da bi posodil goldinar več. In v tretje — no kaj! G. Grunert se je zadovoljno posmejal. Nekote je vzel amulet v roko ter ga odprl, da bi vložil številko vašo. Vrag vedi, kaj me je zmotilo, da sem dal na tole osem goldinarjev. No morda pride! — Opazivši podobico jo pristopil bliže svetlik.

— Tiko! Idite se pričkat na trg, ne pa sem! Dalje!

— Milostni gospod, tu žepna ura prosim, le za teden! Je zahtevala zelo žena, ki je prej odbila starko.

— Na teden, kakor na mesec! Toda vi niste prvič tu in dobro veste to! Pokažite! Stara ropotija, dvanajst!

— Prosila bi za Petnajst, — je rō le za teden!

— Sem že rekel! Saj vi za teden ne pridejte in jaz vas ne bom iskal po trgu. Dvanajst in niti vinjarje več! — In za malo časa je dal gospod Grunert že ni dyanjast goldinarjev in listek.

Ta je pobrala črno novo in nemalim srdom zapäzila škodoželjni posmeh na ustnih proseč starke.

Zamrmlala je gnevno in se nalašč tako tlačila, da bi kdo drug zavzel mesto. Ali starka se je zgrbila zružnila spodaj ter že zopet stala pri skupuhovini mizi.

Milostni gospod, je začela zopet s prosečim glasom, — Kaj torej — počakate še teden? Lepo prosim! In solze so lesketale v očeh.

— Že sem rekel in te sramote si ne naredim, da bi vzel besedo nazaj! Dalje.

Gospod Grunert je razburjen šel nekolikokrat gor in dol po malem prostoru, dihal je nekako težko, ocitno je bojeval težak boj. Naglo se je odločil: vzel je ključe, ognril si plašč in zaklenivši pisarno, hitel na ulico. Urnii korakov je krenil na staromestni trg, kakor bi se mu šlo za obvarovanje tisočev. Ni šel s svojim navadnim važnim korakom, bežal je, da so se ljudje kužoma ozirali za njim.

Pritekel je h krčni, ali zaledal z oči, kako je Rezika, s steklino v roki, krenila za ogel Zelezne ulice. Kakor mladenič je tekel za deklico. Videl jo je vstopiti v hišo. Hitler je za njo. — Ali biva tu mlada deklica Rezika? Ima li bolnega očeta? je prasaš prvega, ki ga je srečal v hiši. — V tretjem nadstropju, — se je glasilo odgovor, in gospod Grunert je brez zahvale zletel po stopnjicah navzgor.

— Lejte — je mrmral vprasanec, — ta kupuje že tudi žensko kraso. Prokleti skopuh!

Gospod Grunert ni slišal.

Sunil je duri ubožne izbe. Rezika je stala o postelji ter ni zapazila, da je g. Grunert vstopil.

— Atej, nesem ti vina! — Atej, spij! — Nesem ti vina in primem ti audi jedila — jima-

mo novce, osem goldinarjev — padli so nam z neb, atec, — Mamica nam jih je poslala! Atej prebudi se vendar — deklica se je doteknila bolnikove roke. Bila je mirzla kakor led.

Strašen vzkrš se je izvil dekletu in prisluhi, — pustilo je steklo in se zgrudilo na postelj. — Moj atej, ti vendar nisi umrl?! Prebudi se, odprti oči, poglej name. Zopet ozdraviš nesem ti pomoč, nesem ti lek. — Bila sem dolgo proč, ali ne morem za to! — znova je prijela očetovo roko, dotaknila se obličja — ali zaman. Ni ga vzbudila.

Gospod Grunert se je tisto približal plačoči deklici. Imel je solze v očeh in ni se trudil, da bi jí prikril. — O, vide, da ni umrl, — je zaklicala Rezika, opazivši ga. V skrbj za očeta se zmislila ni, da bi se čudila tudi: — vendar prihodu. — Saj je bil še nedavno živ — in govoril je z mano! Hotel je piti, hotel jesti, a zdaj ne odgovori!

— Ubogo dete — ne bo več jedel ničil pil tvojega vina; mrtev je!

Rezika je vzkriknila ter se znova vrgla k trupu. Ihtela je presunljivo, a nad nj oje stal gospod Grunert v plakal kačo malo dete. Bil je isti gospod Grunert, ki je revedem sledel zadnjemu suknju, a vendar zopet tu ni bil isti.

Rezika je vzkriknila ter se znova vrgla k trupu. Ihtela je presunljivo, a nad nj oje stal gospod Grunert, ki je revedem sledel zadnjemu suknju, a vendar zopet tu ni bil isti.

Quo vadis?

Roman iz Neronove dobe.

Spinal

HENRIK SIEKIEWICZ

(Nadaljevanje.)

Vinicij ni bil pijan, kakor na oni gostiji v cesarjevi palači, na kateri je bila tudi Ligija, pa tudi njega je omanil vse to, kar je videl, in naposled se ga je polastila želja po razkošju. Dospesvi v goščavo, je zdirljal z drugimi, opazuje drijade, katera izred njih je najzašla. Vsak hip so šinile mimo njega nove tolpe vil, katere so prganjali satiri, senatorji in vitezi. Zagledavši naposled tolpo deklica, katerim je načelovala deklica, opravljena za Dijano, je skočil k njej, da bi bolje videl boginjo, in nakrat mu je srce zanirlo v prsih. Zdelo se mu je, da je vbojinji s polumesecem na glavi spoznal Ligijo.

Obkoljile so ga ter plesale okrog njega, hoteli, ga zvabiti, naj bi jih lovili; na to pa so zbežali našči splašenim sramom.

Toda on je stal na mestu z močno utričajočim sremem, brez sape, kajti spoznal je, da Dijana ni bila Ligija, da ji niti trohice ob moči. Začutil je nakrat neizmerno koprnenje po Ligiji, kakor ga ni začutil še kdaj poprej, in znovič mu je ogromen val čiste ljubezni napolnil srce. Ligija mu ni bila še nikdar tako draga, tako čista; nikdar je še ni ljubil tako vneto, kakor sredi te znotrosti in divje razberdanosti.

Pred kratkim je hotel sam piti iz tega kelha ter se udeležiti razberdanosti, sedaj pa je nakrat začutil do vsega tega udor in gnus. Cutil je, da ga nekaj dusi, da njegovim prsim manjka sape, očem pa zvezd, katerih niso zakrivale goste veje tega strašnega gaja, in odločil se je, da zbeži. Toda komaj je napravil par korakov, je stopila predenj nekaka postava, ki je imela glavo ovito z zavojem, ter naslonivši roko ob njegovo ramo, jela šepetati, oblikuje ga s svojo vročo sapo: "Jaz te ljubim! Pojd! Nihče naju ne zagleda. Požuri se!"

Vinicij se zgane, kakor sprebenj iz snova.

"Kdo si?"

Toda ona ga objame ter nadaljuje:

"Požuri se! Glej, kakò je tu prazno, in jaz te ljubim. Pojd!

"Kdo si?" ponovi Vinicij.

"Ugani!"

Po teh besedah pritisne skozi svoje ustnice na njegova usta ter stisne k sebi njegovo glavo, in ki ji naposled zmanjša sape, dvigne od njega svoje lice.

"To je noč ljubezni, noč pozblijanja!" spregovori urno sopeč. "Danes je vse dovoljeno! Jaz sem tvoja!"

Toda Vinicija je neugodno dirnil njen poljub ter ga napolnil z novim odporom. Njegova dusa in njegovo srce sta bili povsem nekje druge, in na vsem svetu ni bilo zanj drugega razbir Ligije.

Odrinivši z roko tajnostno osebo, reče:

"Bodisi kdor koli hoče, jaz ljubim drugo ter nočem tebe."

Ona pa skloni k njemu glavo.

"Dvigni zavoju!"

V tem hipo pa zašumni listje v bliznjem grmu in tajnostna oseba zgine našik prikazni, samo od daleč se je še čul njen čuden in zlovesten smeh.

Petronij stopi pred Vinicijo, "Vse sem videl in slišal," reče.

A Vinicij mu odvrne:

"Pojdi od tod."

In šla sta. Pustila sta za seboj (svetljene lapanare, gaj, vrsto pretorijanskih jezdecev ter našla Vinicijeve nosilnice).

"Pojdem teboj," reče Petronij.

Seda sta v nosilnico. Potovanje sta ob močnici. Se je, ko

Drugade pa bi utegnilo to biti v prihodnje, in to je treba zbraniti.

Petronij je hotel pred vsem drugim pridobiti časa, kajti vedel je, da Tigelin takoj izgubi svoj vpliv, brž ko odide cesar v Ahajo, ker nikakor ni bil vesčak v lepi umetnosti. Na Grškem pa si je bil Petronij svest svoje zmage nad vsemi svojimi tekmeči.

Odloči se torej, da bo pazil na Vinicija in ga pregorovi, naj odpotuje. Nekoliko dni je misil na to, ali bi ne kazalo, dobiti od cesarja povelje, naj Ligija z ostalimi kristijani vred zapusti Rim, kajti ako ona odide, odide za njo tudi Vinicij. Za to bi ne bilo treba cesarja dolgo nagovarjati, ker je bilo to lahko mogoče. Saj se temu ni davno, ko so že vzročili iz sovražta med kristijani nemir, in cesar Klaudij, ne razločno jedne od drugih je prognal žide. Čemu torej naj bi Nero ne prognal kristjanov? V Rimu bi potem bilo dokaj več prostora. Petronij je počasi plavajoči gostiji videl vsaki dan Neron na Palatinu in v drugih palačah. Kaj lahko je bilo vsliti mu podobno misel, zlasti ker cesar nikdar ni kazal upora, ako mu je kdo pravil nekaj kar je nekemu pričaščalo pogubo ali škodo. Po dolgem prenisičevanju osnutje si Petronij ves načrt. Pripraviti hoče v svoji hiši gostiju ter na njej nakloniti cesarja, da izda potrebno povelje. Ob enem se je nadejal, da cesar nje mu izroči to nalogo, da naj jo izvrši. Takrat bi takoj odpravil Ligijo, kakor se to spodobi Vinicijevi ljubljenki, na primer v Bajo, na se ondi ljubita in pogovarjata o krščanstvu, dokler hočeta.

"Izgubil si glavo in trezno sodbo, Vinicij!"

"Ljubim samo njo jedino na svetu."

"I mi torej?"

"Nočem druge ljubezni, nočem vašega življenja, vaših gostij, vaše razberdanosti, vaših zločinov."

"Kaj se godi s teboj? Ali si kristijan?"

Mladi mož pa se prime z rokami za glavo ter ponavlja obupno:

"Se ne! Se ne!"

X.

Petronij odide domu, zmagovaje z ramenj in zelo vznemirjen. Zapazil je sedaj tudi on, da se z Vinicijem ne razumeta več in da sta se jima duši popolnoma ločili. Nekajd je imel Petronij na mladega velik vpliv. Bil mu je vsem vzor, in pogostoma je zadosečevalo nekaj ironijskih besed, da se je Vinicij nečemu odrekel, ali nečesa proprij. Od vsega tega ni sedaj ostalo ničesar več. Petronij ni niti skušal uporabljati nekdanja sredstva, ker je vedel, da se njegovo bistroumje in ironija speljata po novih potih, katere je v Vinicijevi duši položila ljubezen in zbljanje s krščanskim svetom. Izkušen skeptik je spoznal, da je izgubil kliju do te duše. Bil je vznemirjen radi tega, kakor tudi vsled bojazni, katero je še posvečala dogodba v tej noči. "Ako to od strani Auguste nji le minljiva težnja, maverč prava strast," si je misil Petronij, "pa se zgodi jedno izmed dvojnegata: da se ji Vinicij ne upre, in takrat utegne biti slučajno ugonobljeno, ali pa, kakor se sedaj kaže, se ji upre, in takrat je ugonobljen za gotovo in z njim vred nemara tudi jaz, bodisi le radi tega, ker je moj sorodnik, ker Augusta razlike mrzijo na ves naš rod ter uporabi ves svoj vpliv v korist Tigelina." Naj se je že takoj ali takoj, na vsak način je slabovo. Petronij je bil pogumen človek in smrti se ni bal, toda radi tega, ker od nje nicesar ni pricačoval, se tudi ni hotel prenagiliti. Po dolgem premišljevanju je prisel do zaključka, da bo najbcije, ako se odpravi Vinicij iz Rima na potovanje. Oh Ko bi mu mogel pridodati na potovanje Ligijo, kako rad bi storil. Domisileval si je, da ne bo tako težko, pregoroviti ga k temu. Takrat bi se razširila na Palatinu vest, da je Vinicij zbolel, in s tem nemara odvrljiv nevarnost od njega in od sebe.

Augusta seveda ni za to dovolj vedela, ali jo je Vinicij spoznal; lahko si je domisileval, da radi tega tudi njen

Phone: Central 2879 R.

NAZNANOLO

Vsem rojakom Slovencem na znanjam, da sem zopet sprejel v oskrbo "Pogrebni zavod" in to na željo več mož, ki so bili mnenja, da naj bo nova fara imela svojega pogrebnika. Tega dela sem se takoj poprijel kupil konje in kočje, da lahko takoj ustre-

žem ob vsaki priliki in ob vsacem času. Jamčim vam za točno in redno posrežbo. Radi krst (trug) sem v zvezi z najboljšimi tvrdkami. Vsa mrljška dela, ali koga peljati v bolnišnico ali na dom, vse to bo pri meni opravljeno. Priporoča se vam

ANTON GRDINA,
6108 St. Clair Ave.

"NOVA DOMOVINA"
TISKOVNA DRUŽBA.

6119 St. Clair Ave., CLEVELAND, O.

Pošilja denar v staro domovino kakor tudi po celi Ameriki najceneje in najhitreje.

Priporoča rojakom svojo tiskarno za vsakovrstna dela.

"Nova Domovina" največji in najcenejši dnevnik v Ameriki. Izhaja vsak dan, tudi ob nedeljah. Stane za celo leto samo \$3.00.

Sprejemata uloge za mestno hranilnico v Ljubljani.

Brough Mineral Water Company.

Priporoča našim rojakom svojo tovarno, kjer vsakovrstne sladke pijače (pop), kise posebno prilegajo utrujenemu in zdelanemu želodcu.

Kadar si žej, pi naše mehke pijače.

Slovenski gostilničarji, kupuje od nas in ljude je bodo zadovoljni z vami in z našo pijačo.

Tovarna in pisarna na: 398

1221 ST. CLAIR STREET.

Josip Jenškovič.
GOSTILNICAR

se priporoča svojim rojakom v obilen poset njegovega salona. Toči pristna vina, pivo in žganje. Založen je s fimm vsakovrstnimi smedkani.

SVOJI K SVOJIM!

5393 St. Clair ul. Cleveland.

LOUIS LAUŠE

Slovenski notar, tolmač in gostilničar
se priporoča za vse v notarsko stroko
spadajoča opravila.

V ZALOGI IMA FINA VINA,

domačega in pristnega izdelka po najnajih cenah.

Vsaki, ki ga naroči, bode z njim zadovoljen in postane zvest odjemalec.

Vina pošljem po cel Amerik.

6121 St. Clair ulica. Cleveland, O.

Telpon Guy. 2583.

Najboljši in najbolj priporočljivo domačo zdravilo se zna.

"Marijacelske kapljice".

Kdor jih je rabil, ve, kako uprenec.

Ijivo je to zdravilo za iste, ki trpe na slabem želoduču, slabosti in glavobol.

TradeMark, reg. U.S. Pat. Off.

Že po kratki uporabi zignejo navadno boletine. Naj jih torci nobena družina ne pogreša. Cena za 3 steklnice \$1.80. Cena za 6 stekli. \$2.50.

Cena za 12 stekli. \$5.00.

CUDODELNO MAZILO ZA LASE.

Po zdravnikih novo pronašlo in najbolje sredstvo, ki zanesljivo prepreči izpadanje las, pospeši rast, obrani čisto kožo, ter daje prijeten blad.

1. skutula \$1.50, 2. skutula \$4. Marijacelske kapljice kakor tu dždravilo za lase razpoložljive.

M. Renyi,

Box 32. Sta. D.

New York, N. Y.

Rojaki obrnite se z zaupajem na nas.

Ako mi naznamo po časopisih, da smo zmožni ozdraviti vse tajne bolezni mož in žensk, storimo to le zato in edino s tem namenom, da one osebe, ki imajo bolezni, katero je največjo izurjenostjo in spretnostjo ozdravimo, lahko vedo, kaj naj gredo, da bodo ozdravile. Mi nikogar ne silimo, da bi tako privabil rojake k nam, pač pa vam javljamo to z resno željo, da bi zamolili pomagati našim bolnim rojakom. Že nad 25 let smo zdravili vse tajne bolezni mož. Celo življenje smo zdravili bolezni in lahko s ponosom rečemo, da ni bolezni, pa naj bodo še takoj in še takra, da bi jo mi ne ozdravili. Mi ne trdim, da zamoremo ozdraviti vse bolezni, ki so znane dandanes, kajti bolezni mož in žensk, kajti to so edine bolezni, katere mi zdravljajo.

Naj zavod je najstarejši, kar jih je v Zveznih državah, kjer smo dovršili višje šole na evropskih univerzah in pridevmo iz istih krajev, kakor pridete vi. Rojaki rojaki, ako imate le kake bolezni izmed onih, katere so imenovane spodaj, nikar ne pošljajte niti trenutek, temveč obrnite se takoj do nas, vaših rojakov in razložite nam v vašem materinem jeziku svoje bolezne in nadlog. Mi vam bomo pomagali v krajšem času in bolj po ceni, kakor katerisibidi zdravljati v deželi. Bodite predvini komu zaupate vaše dragoceno zdravje! Oglasite se pri nas predno se obrnete do kakega drugega zdravnika.

Mi vas gotovo ozdravimo in to v najkrajšem času!

Zastrupljenje krvi, krč, božastnost, slaboumnost, zguba močnih moči, vse bolezni v želodcu in na jetrih, bolezni v hrbtni in sploh vse tajne bolezni pri močnih in ženskih. Preiščemo zastonj in damo tudi nasvetne brezplačno.

Uradne ure od 9—5 ob delavnikih, 7—9 zvečer vsak dan.

Ob nedeljah od 10—2.

Ako se ne morete oglasiti osebno pri nas, pišite nam pismo. Mi vam bodo lahko pismeno ozdravimo. Opišite vaše bolezni v vašem materinem jeziku; pristavite tudi, kako dolgo ste bolni in koliko ste starci ter naredite pismu naslov:

Berlin Medical Instit.

703 Penn ave.

Pittsburg. - - - Penna.

IVAN in JOSIP GORNICK

trgovca

z manufakturnim blagom

priporočata svojo bogato zalogu blaga in moške oprave, kakor tudi vse potrebščine za moške. Opozorjava ob enem cenjen